

## LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC - LA COLUMNA DE FOC

CARTA OBERTA A AINA MOLL

## DE PER QUE ELS SOCIALISTES I NACIONALISTES NO PODEM DONAR SUPORT AL PSOE

PER EBERHARD GROSSKE FIOI-PSM (PSI)

Al teu article "Les causes del desencís" de dia 3 passat, formulaves una pregunta que, a part de sorprendre-me, m'obliga, com a membre del PSM, a intentar respondre. Concretament deies: "SI EL PSM ES SOCIALISTA I NACIONALISTA, ¿PER QUE HA DE PRESENTAR LLISTES DIFERENTS DE LES DEL PSOE QUE TAMBÉ DECLARA LES DUES CARACTERISTIQUES?".

La resposta, en primera instància, és prou simple: en política, el que un es declari o es deixi de declarar no té per què coincidir sempre amb la realitat. Crec que l'UCD també s'auto-definia fa uns mesos com a nacionalista i tu mateixa jutjaràs. Dit amb altres paraules, es pot afirmar que el socialisme i el nacionalisme del PSOE fluctuen entre el sumament dubtós i el totalment inexistent.

No vull fer aquesta carta massa àrida, però la necessitat de no allargar-la en excés m'obliga a analitzar la qüestió des d'un punt de vista estrictament polític. (Si les anàlisis polítiques es fessin més sovint des d'aquest punt de vista ens estalviaríem veure moltes frivoltats escrites als diaris).

En primer lloc, el PSOE NO POT ESSER NACIONALISTA perquè la seva estructura de partit és estatista (per molt que parlin d'autonomies a les federacions). El Partit Socialista d'Euzkai-PSOE, per exemple, no pot defensar coherentment la sobirania nacional basca perquè el mateix PSE-PSOE no és sobirà, perquè el PSE-PSOE està subordinat, en darrera instància, a les directrius d'un Congrés i una executiva estatals. Dit amb altres paraules, el PSOE, en el seu conjunt, NO ES LA COORDINACIÓ D'UNES FORMACIONS POLÍTQUES NACIONALS, SOBIRANES I SOLIDARIES, sinó l'expres-

sió als diversos llocs de l'Estat, d'un poder UNIC i centralitzat.

D'altra banda, i, en part, a causa d'aquesta contradicció, el PSOE TAMPOC ha duit una pràctica nacionalista coherent. Veim-ne alguns exemples claus:

— a nivell parlamentari, la seva negativa al reconeixement del dret a l'autodeterminació i a la federació de comunitats autònomes no només és incompatible amb els més elementals principis nacionalistes, sinó que suposa haver posat un fort entrebanc al futur desenvolupament de les diferents nacionalitats de l'estat espanyol.

— a nivell intern.—i potser més anecdòtic— els problemes que a Galícia i a d'altres bandes han produït les imposicions del Comité Federal en l'elaboració de les llistes, demostren que les "operacions Cervero" no són privatives de l'UCD i que si el PSOE no les ha realitzat aquí és per raons purament circumstancials.

Pel que fa al SOCIALISME DEL PSOE, la situació no és menys depriment.

La contradicció que suposa la forta presència d'un ala declaradament socialdemòcrata al seu si intern i les seves vinculacions amb la II Internacional fa molt difícil creure en principi que el PSOE estigui en condicions d'oferir una alternativa de sistema i NO TAN SOLS DE PODER.

D'altra banda, molts dels trets més característics de la seva pràctica política indiquen la mateixa direcció. Veim-ne els més importants:

—Rebuig de qualsevol política d'unitat d'esquerres.

—Sacrifici de tota política de mobilització i conscienciació popular a un electoralisme fàcil basat en la figura del seu secretari general ("Prefiero cinco minu-

tos en la televisión que 10.000 militantes de base", Alfonso Guerra).

—Política de pacte amb la dreta en allò més fonamental combinada amb una demagògica i espectacular oposició en allò més accessori.

—Defensa d'un programa electoral que és una porta oberta a un govern de coalició amb l'UCD.

Resumint: recolzar el PSOE en aquests moments significa recolzar una alternativa de centre-esquerra, o, el que és el mateix, una política de dretes amb la col·laboració d'una força d'esquerreres.

La Història aporta exemples ben interessants dels perills de desencís popular que aquesta política comporta i de la NULLA efectivitat d'aquest tipus de política en vistes a caminar cap a un canvi real de sistema socioeconòmic, cap a una superació REAL de les injustícies i deficiències inherents al sistema capitalista.

No vull allargar massa aquesta carta i, d'altra banda, crec que ha quedat prou explicat per què els socialistes i nacionalistes ens sentim allunyats d'aquest partit ple de contradiccions que és el PSOE.

L'alternativa que els SOCIALISTES DE MALLORCA I MENORCA oferim entrança moltes dificultats i compremem que tan sols un llarg i continu treball per part nostra i un seriós esforç de reflexió per part de l'electorat pot fer-la competir amb aquelles que són recolzades pels grans mitjans de comunicació estatals i per unes aclaparadores possibilitats econòmiques.

Tampoc es tracta aquí de fer electoralisme. Em consideraré satisfet si amb aquestes línies he contribuït, de qualche manera, a clarificar les qüestions que plantejaves en el teu article.

## HEM D'APRENDRE A PRACTICAR LA DEMOCRACIA

PER AINA MOLL

La manifestació pro-Drago-nera del dissabte dia 3 va ser per a mi un motiu de "desencís". I em consta que també aquesta vegada el meu sentiment és compartit per molts de conciutadans, que com jo troben que va quedar demostrat una vegada més que no sabem realitzar actes unitaris en un ambient democràtic.

Un acte d'aquest tipus exigeix en primer lloc una convocatòria clara, assumible per tots els partits convocants i per tots els ciutadans que hi acudeixen. Tal convocatòria existia: la defensa de la Dragoneira i de tots els altres espais naturals de les Illes encara no contaminats. Però després cal que la reivindicació es faci amb un respecte profund per les idees de tots els partits i de tots els manifestants, i això exclou tot protagonisme de grup i exigeix una tria seriosa de tots els eslògans i reclamacions que s'expressen en la manifestació.

Per desgràcia, aquesta exigència no va ser satisfeta en grau suficient el dia 3. Personalment, em vaig sentir incòmoda un parell de vegades durant el trajecte, i quan, davant el Palau del Consell, qualcú va tenir la idea poc afortunada d'iniciar una petició de dimissió del President i un grup de manifestants s'hi va adherir amb un entusiasme digne de millor causa, no em va quedar més remei que sortir de les files de la manifestació.

Estic segura que aquesta petició no figurava en las intencions dels partits convocants: si l'haguessin volguda incloure, ho haurien fet constar en la convocatòria, tal com exigeixen les regles més elementals de la democràcia. I d'altra banda, resulta totalment inoportú (a més d'injust) demanar la dimissió del President —per cert, seria interessant saber per què es demanava la seva, i no la dels Consellers— en uns moments en que s'inicia un període electoral del qual ha de sortir un nou Consell. Qui no estigui d'acord amb l'actuació del President (o simplement tenguí una proposta millor per oferir a l'electorat), que s'espavilli a guanyar democràticament vots per a la seva opció, i no per introduir dins una ma-

nifestació un eslògan no previst.

D'altra banda, em va desagradar profundament l'actuació del grup "Terra i Llibertat". Començant per la pintada de parets per convocar a la manifestació del 15 del mes passat (que segurament haurà llevat molts de manifestants a la de dia 3, perquè la gent no sap que els convocants no són els mateixos), es pot dir que "no n'han fet cap de bona": primer publiquen un comunicat fent constar que encara estan totalment d'acord amb la reivindicació de la Dragoneira, com és natural, se senten totalment deslliats dels partits que en aquesta ocasió convoquen; després d'això, sembla que havien d'haver quedat tranquil·lament a ca seva i no anar a fer nosa a la manifestació. En lloc d'això, compareixen, col·loquen un "dragó" davant de la manifestació que no feia res més que treure serietat a l'acte, amollen crits de "Terra i Llibertat" amb una manca de solidaritat lamentable, encolen al final del discurs unitari una espècie de mitin que acaba amb un "Visca l'anarquia!" i es posen a fer una representació de teatre i una captació d'ajuda econòmica aprofitant com a públic la massa de manifestants.

Senyors, això no és manera d'actuar. ¿Què hauria passat si tots els partits convocants haguessin cridat les seves si-

gles i duit per sorpresa un mitin de partit, amb visques al marxisme, a la socialdemocràcia, al nacionalisme i a tots els -ismes que conformen el ventall ideològic dels partits en presència? La cosa hauria acabat com el rosari de l'aurora. I si no es poden permetre tots aquestes llibertats, no se les pot permetre ningú.

Em sap molt de greu haver de dir això, perquè la reivindicació de "Terra i Llibertat" em sembla perfectament respectable; però la seva actuació no ho és. Per això els demanaria que fessin examen de consciència i que decidissin després entre actuar solidàriament amb altres grups respectant les regles del joc democràtic, o limitar-se a actuar tots sols, sense interferir en els actes dels altres.

I no hi serà de més que reflexionem tots sobre aquestes falles en un acte solidari, i tractem de posar-hi remei. El nostre poble no està acostumat a sortir al carrer a expressar les seves reivindicacions. Si li demostram que això es pot fer cívicament, acudirà de cada vegada més. Però si una manifestació serveix d'excusa per a desfogaments personals o de partit, la gent —i jo la primera— decidirà no moure's de ca seva i deixar les reivindicacions per als altres. I seria una llàstima.

AINA MOLL

MECCANOTREN

CALLE MISION, 9-A TIENDA  
—KITS DE MONTAJE.  
ESCI — TAMIYA — AIRFIX.RESTAURANTE  
EL GALEON

SAN MAGIN, 22

PESCADOS, MARISCOS Y CARNES  
ABIERTO TODOS LOS DIAS  
GRAN SERVICIO A LA CARTA  
Y NUESTRO MENU ESPECIAL "INVIERNO":  
SOPA DE MARISCOS — PALETILLA DE CORDERO  
EN SU JUGO — POSTRE — MEDIA BOTELLA DE  
VINO. PRECIO: 500 Ptas.

SUPER ESPECIALISTA en TELEVISORES COLOR

LAVIS — TELEFUNKEN — PHILIPS — VANGUARD — THOMPSON — EMERSON

ABONAMOS 15.000 PTAS. POR SU TV USADO

OFERTAS PERMANENTES EN LAVADORAS, LAVAVAJILLAS, COCINAS, FRIGORIFICOS, ESTUFAS BUTANO, PLACAS SOLARES, ETC.  
PARA CALIDAD Y BUEN PRECIO

La casa del electrodoméstico

C/31 de Diciembre, 39  
Tel 29 62 60 Palma